

Chông “Cái Ác”

Cuộc sống của người đời được thăng hoa từng bước theo sự tiến triển của khoa học nên đời sống dần dần được sung túc , hạnh phúc hơn. Từ đó, người ta lánh xa cái ác và tìm đến cái “chân, thiện, mỹ” của cuộc sống để được bình an, hạnh phúc , tốt đẹp và lạc quan hơn cho một đời người.

Ở những nước văn minh, nói đến “cái ác” người ta thường rùng mình, lè lưỡi bởi nó biểu hiện cho một sự việc gì đó ghê gớm và man rợ nhất của thế kỷ.

Cái ác của thế kỷ hiện thời chỉ còn tồn đọng lại ở một vài vùng trên trái đất, nơi đó được ngự trị bởi ma quỷ, những kẻ thống trị mang xác người nhưng linh hồn lại là loài dã thú. Ngoài những chế độ độc tài như Philipinen của Tổng Thống Ridrigo Duterte, Venezuela của Tổng Thống Nicolas Maduro ...man rợ nhất chính là những nhà nước “Cộng Sản”.

Năm 1990, toàn bộ Cộng Sản Đông Âu sụp đổ và tiếp theo là Liên Bang Sô Viết, hiện thời chỉ còn sót lại bốn nhà nước mà đầu đàn là Tàu cộng. Tàu cộng là một nhà nước độc ác, nham hiểm bậc nhất trong những nhà nước Cộng sản còn tồn đọng lại của thế kỷ, sự kiện Thiên An Môn năm 1989 Đặng Tiểu Bình Lãnh Tụ tối cao của Tàu cộng đã tàn nhẫn tàn sát hơn 2000 người bằng súng đạn và xe tăng trong đó đa phần là Sinh Viên và Học Sinh biểu tình đòi Dân Chủ hóa cho Trung cộng- Năm 1999 Giang Trạch Dân khởi động chiến dịch tàn sát Pháp Luân Công, hàng triệu học viên Pháp Luân Công bị đưa vào những trại cải tạo lao động, nhà tù và những trung tâm giam giữ.Theo báo cáo của Tổ Chức điều tra thế giới điều tra cuộc đàn áp Pháp Luân Công : Hơn 02 triệu Học Viên Pháp Luân Công bị mổ sống để lấy Nội Tạng. Cái ác của Tàu cộng không sao kể xiết, “Death by China” của Kinh Tế Gia Peter Navarro nói rõ hơn ; sau đó là Bắc

Triều Tiên của chú Ủn Ủn, người mà được Tổng Thống Mỹ Donal Trump đặt cho cái biệt danh: “người Hòa Tiên”; Cu Ba và Việt cộng của Nguyễn Phú Trọng, người đòi gọi Trọng lú.

Đức Đạt Lai Lạt Ma lãnh đạo Phật giáo Tây tạng nói : “Cộng Sản là loài cỏ dại mọc trên hoang tàn của chiến tranh, là loài trùng độc sinh sôi nảy nở trên rác rưởi của cuộc đời”. Việt Nam là một nước Nông Nghiệp, vì thế qua sự trải nghiệm của nghề nghiệp, Ông Bà đã để lại câu nói được lưu truyền trong nhân gian: “nhỏ cỏ phải nhổ tận gốc”.

Cái ác của nhà cầm quyền Việt cộng hiện tại nó chỉ là những cái mầm, những cái nhánh được nảy nở trong chính sách “100 năm trồng người” của tên Hồ Tặc, người thành lập và lãnh đạo đảng cướp Việt cộng. Cái ác hiện giờ mà 90 triệu người dân Quốc Nội phải cắn răng, quần quai nhận lãnh là kết quả của 100 năm trồng người của giặc Hồ, có nguồn gốc từ hang Pác Pó. Một điều không thể phủ nhận được đó chính là “cái ác” mà Hồ đã nhận chỉ thị của Tàu cộng để thực hiện chính sách cải cách ruộng đất từ năm 1953 đến 1956 đã giết chết hơn 172.200 người dân vô tội.

Nhà văn **Vũ Thư Hiên**, con của cụ **Vũ Đình Huỳnh**, bí thư của ông HCM. Cả hai cha con ông Vũ Thư Hiên đã từng ở tù về tội “Xét lại chống đảng”. Trong quyển “Đêm giữa ban ngày” ông Hiên viết về CCRĐ như sau:

.....“Đấu tố diễn ra liên miên, ngày một khốc liệt. Người dân cày dung dị hôm trước, được đảng phóng tay phát động, vụt trở thành hung tợn, mặt bùng bùng khoái trá trong niềm vui hành hạ đồng loại. Tôi kinh hoàng nhìn cảnh tượng không hiểu nổi: nướm nượp lướt qua mắt tôi từng bày đàn người bị kích thích bởi mùi máu, hăm hở đi dưới lá cờ đỏ sao vàng không biết để chiến đấu với quân xâm lược mà với chính đồng bào mình...

1. Tổ Hữu:

“Giết, giết nữa, bàn tay không phút nghỉ
Cho ruộng đồng mau tốt, thuê mau xong
Cho đảng bền lâu, cùng rập bước chung lòng
Thờ Mao chủ tịch, thờ Stalin...bất diệt”
(Trăm hoa đua nở trên đất Bắc- trang 37)

2. Xuân Diệu:

“Anh em ơi! quyết chung lòng
Đấu tranh tiêu diệt tàn hung tư thù
Địa hào đối lập ra tro
Lung chùng, phản động đến giờ tan xương
Thắp đuốc cho sáng khắp đường
Thắp đuốc cho sáng đình làng đêm nay
Lôi cổ bọn nó ra đây
Bắt quỳ gục xuống đọa đày chết thối”.
(Trăm hoa đua nở trên đất Bắc- trang 38)

Và cái ác của đảng Việt cộng chưa ngừng lại trên những dòng suối máu của những người dân vô tội trong Cải cách ruộng đất ; năm 1968 Hồ đã phủ “vành khăn sô” cho Cố Đô Huế, nơi mà Hồ đã chôn sống hơn 5000 người dân của Huế, và hàng ngàn bị đập đầu bằng búa.

Nguồn gốc của cái ác được phát sinh và nảy nở từ đó, và cái ác cũng đã được lặp lại sau khi những đoàn thẳng ngọm tiến vào Sài Gòn ngày 30.04.1975.

Vì không chấp nhận sống với cái ác, mà hầu hết Quân Dân Cán Chính của Việt Nam Cộng Hòa đã lần lượt bỏ nước ra đi. Đi tìm chỉ có hai chữ Tự Do thôi ư ? Đi tìm một cuộc sống sung túc cho bản thân ư ? KHÔNG! Ra đi vì “bất cộng đái thiên” với thẳng Việt cộng. Tuy nhiên lòng vẫn mong mỗi một ngày đẹp trời nào đó được tận mắt nhìn thấy lại Quê Hương dầu những năm tháng dài Quê Hương bị tàn phá bởi cái ác của lũ ngọm ngọm cuồng và ngu ngốc.

Giấc mơ một ngày đẹp trời chỉ thành hiện thực khi “Cái Ác” không còn ngự trị trên Quê Hương Việt Nam có nghĩa là cái ác đó phải được tận diệt tận gốc rễ. Nhỏ cỏ phải nhổ tận gốc, kinh nghiệm nghề nghiệp của Ông Bà, rễ của loài cỏ dại ăn sâu vào lòng đất và phát triển rất nhanh và rất mạnh, nhổ cỏ chỉ bức lá cỏ thì chẳng khác chi “dung dưỡng loài cỏ dại”.

42 năm, thời gian không dài mà cũng chẳng phải ngắn, thế hệ thứ nhất cũng đã lần lượt ra đi, thế hệ trẻ nối tiếp. Nối tiếp cái gì ? Đó là trách nhiệm rất to lớn của thế hệ Cha Chú. Thế hệ trước sai đường thì thế hệ tiếp nối sẽ xuống hố.

Trong công cuộc đấu tranh của người Việt Hải Ngoại để đồng hành cùng người dân Quốc Nội chống lại “cái ác”, tiếng nói của giới Trí Thức có học vị cao và những Vị của thể hệ trước có uy tính với Cộng Đồng là những tiếng nói có tác động lớn đến Cộng Đồng nói riêng và Quần Chúng nói chung. Vì thế đừng quên câu : “Trước khi nói phải uốn lưỡi bảy lần” là câu nói thường nghe trước năm 1975.

Tổng Thống Nga Boris Yentsin: **“Đảng Cộng sản không thể thay đổi mà phải thay thế!”**

Chống “Cái Ác” phải diệt tận gốc rễ. Mầm mống sinh ra cái ác là đảng Việt cộng, được thành lập và dưới sự lãnh đạo của tên Hồ Tặc.

03.10.2017

Lê Trung Ưng

ODW, Đức Quốc

www.vietnamvanhien.org

vietnamvanhien.net